

ԱՄՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՆԱԽԱԽՆԱՄՈՒԹԻՒՆ

«Ընկեա ի Տէր զեզս քո, և ևս
կերակրէ զքեզ».

Աղմ. ԾԴ. 23

Յիսուսի ուսուցումներուն մէջ կարևոր տեղ մը կը դրուէ աստուածային նախախնամութեան վարդապետութիւնը:

Աստուած չի գոհանար լուկ ստեղծագործելով, այլ կը շարունակէ խնամել իր արարածները: Անոր խնամքը կը տարածուի ոչ միայն մարդոց, այլ մինչև իսկ ճնճողականութեան վրայ, և ծառերու տերեւներն անգամ կը վաշելն անոր բարեխնամ տեսութիւնը:

Արդ, մեր նկատութեան օրերուն քիչ որդեապնդում չէ որ կ'ընծայէ մեզի տնտեսական սփոփարար պատգամը՝ «Ընկեա ի Տէր զհոգս քո, և նա կերակրէ զքեզ»:

Ի՞նչ պիտի ուտենք մաղը: Հարցում մը՝ որ կը ցցուի ամէն մարդու առջև: Չունենորը սարսափով կը խորհի անօթութեան պատճառելիք տանջանքին դիմաց: Իսկ ունեւորը դժուարութիւն կը գտնէ կատարելու համար ռնտրութիւն մը գոնազան համադրանքներու միջև, որոնց տենչանքը կը տանջէ դինք: Մէկը կը տառապի ուտելիքի սակաւութեան պատճառաւ, միւսը կը տազնապի ուտելիքներու աստատութեան երեսին:

Ո՛ր է աստուածային նախախնամութիւնը որ պիտի հոգար ամէնուն համար հարկաւոր սնունդի պէտքը: Ան չունի՞ միջոցը հայթաթելու այնքան պարէն որ բաւական ըլլայ բոլորին:

Անկասկած թերութիւնը նախախնամութեան չէ որ կը պատկանի, այլ այն տխուր կոացութեան, որ ստեղծուած է մարդոց իսկ կողմէ: Մէկը շտեմարանած է իրեն պէտք եղածէն շատ աւելին, և յաճախ յուժմպէս կը

վատնէ իր ունեցածը, իսկ միւսը զրկուած է իրեն համար անհրաժեշտ սակաւ սնունդէն: Թերութիւնը կը գտնուի բաշխումի անհաւասարութեան մէջ. անհաւասարութիւն՝ որ պերծ չէ անարդարութեան մեղադրանքէն:

Այդ անարդարութիւնը յաճախ պատճառ կը գտնայ որ մէկ կողմէն աղքատը սնունդի պակասութեան հետեանքով տկարանայ և մեռնի կանխահառաջ, և միւս կողմէն հարուստը շտիկն աւելի շատ ուտելով հիւանդանայ և մեռնի տարածամ: Եթէ արդար ու հաւասարակշիռ սնունդման դրութիւն մը որդեգրուած ըլլար՝ ոչ չքաւորը անօթի պիտի մեռնէր, ոչ ալ փարթամը որկրամոլութեան դժ պիտի գտնար:

Արդարեւ որքան աստուածային նախախնամութիւնը տնօրինուած է երկնային իշխանութեան կողմէ, նոյնքան ալ հարկ է որ բոլորութեան բնծայած բարիքները իմաստութեամբ տնտեսուին երկրաւոր իշխանութիւններէ, և մարդուն կողմէ գործադրուած անարդարութեան և անհաւասարութեան յանձըր դարձանուի մարդու իսկ ձեռքով: Այն ատեն ամէն ոք իր բաւարար բաժինը ստանալով պիտի ապրէր բնութեան կանոններուն համաձայն և պիտի կրնար գոհութիւն տալ աստուածային նախախնամութեան, անոր առատապարկ շնորհներուն և իմաստուն տնօրինութեան համար:

Ուրեմն հարկ է բռնի թէ այսօր մարդկութիւնը կը գտնուի կարևոր հրամայականի մը առջև: Ան իր գիտական անհատաւորի նուաճումներուն առընթեր պէտք է ցոյց տայ համապատասխան բարոյական դարդացում և գլխացողութիւն, և զոյննէ այժմու անարդար դրութեան ծնունդը եղող գաղափարաբանութիւն հրէճը որ կը կոչուի անօթութիւն:

ՆՈՐԱՅՐ ԱՐՔԵՊՍ.